

Sygn. akt IIK 400/18

1 Ds. 707.2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07.03.2019r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: S. S.

Protokolant: Anna Zubik-Dudzińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lubaniu: J. K.

po rozpoznaniu dnia 07.03.2019r. sprawy karnej

przeciwko **L. S. (1)**, s. A. i D. z domu M.

ur. (...) w L.

oskarżonemu o to, że :

1. w dniu 09 sierpnia 2018 roku w L. – U. woj. (...) przy ulicy (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wybiciu szyby w oknie łazienki położonej na parterze budynku mieszkalnego jednorodzinnego dostał się do jego wnętrza celem dokonania zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy znajdujących się wewnątrz budynku jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na włączenie się systemu alarmowego, czym działał na szkodę A. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu sygn. akt II K 273/14 z dnia 03 września 2014 roku za czyn podobny z art. 279 § 1 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności, która odbył w okresie od 27 kwietnia 2015 roku do 11 stycznia 2018 roku

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

2. w dniu 09 sierpnia 2018 roku w L. woj. (...) przy ulicy (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wybiciu kamieniem szyby w drzwiach oszklonych tarasowych budynku jednorodzinnego dostał się do jego wnętrza skąd następnie dokonał zaboru celem przywłaszczenia biżuterii w postaci złotych pierścionków z szlachetnymi kamieniami, wisiorów ze szlachetnymi kamieniami o wartości łącznej 25.000 PLN, komputera przenośnego typu laptop marki F. (...) wartości 2.000 PLN, komputera przenośnego typu laptop marki A. wartości 1.500 PLN, cyfrowej kamery video marki S. (...) wartości 3.000 zł, czym działał na szkodę P. S. (1) i A. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu sygn. akt II K 273/14 z dnia 03 września 2014 roku za czyn podobny z art. 279 § 1 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 27 kwietnia 2015 roku do 11 stycznia 2018 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego L. S. (1) winnym popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku stanowiących występki z artykułu 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

z tym, że przyjmuje, iż czynów tych dopuścił się w ramach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 9 sierpnia 2018 roku od godz. 16:55 do dnia 7 marca 2019 roku,

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. koszty nieopłaconej obrony z urzędu w kwocie 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy i 24/100) w tym podatek VAT w kwocie 135,24 zł (sto trzydzieści pięć i 24/100),

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o Opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów w niniejszej sprawie i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 5 sierpnia 2018 roku Ł. S. (1) opuścił Zakład Karny w S. gdzie zakończył odbywanie kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawiania wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 16.12.2015 roku w sprawie II K 397/15 oraz kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 3.09.2014 roku w sprawie II K 273/14. W bliżej nieustalonym dniu sierpnia, przyjechał on do L. i zamieszkał w mieszkaniu należącym do H. O. (1) przy ul. (...), użytkowanym przez jej synów. W dniu 9 sierpnia 2018 roku w L., Ł. S. (1) w celu dokonania włamania i zaboru mienia, udał się na ul. (...), gdzie około godziny 10.00, po pokonaniu ogrodzenia wszedł na teren tej posesji należącej do A. K. (1), po czym wybił szybę w oknie łazienki położonej na parterze budynku, przez które dostał się do jego wnętrza, a następnie po włączeniu się alarmu uciekł z budynku.

Dowód: zeznania świadka A. K. k. 190;

zeznania świadka G. O. k. 221, 8-9;

zeznanie świadka H. O. k. 220;

protokół oględzin miejsca kradzież z włamaniem k. 6-7;

informacje o opuszczeniu skazanego ZK k. 55;

wyroki sądowe k. 59-62;

protokół oględzin monitoringu z ul. (...) k. 112-117;

wyjaśnienia oskarżonego Ł. S. k. 189, 73-75, 83-85, 90.

Tego samego dnia Ł. S. (1) udał się na ulicę (...) w L.. Tam pomiędzy godzina 13.40 a 14.40 włamał się do budynku mieszkalnego pod nr 38a, należącym do P. S. (1) i A. S.. Po wybiciu kamieniem szyby w drzwiach tarasowych dostał się do wnętrza budynku mieszkalnego, skąd po penetracji mieszkania dokonał zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii w postaci złotych pierścionków ze szlachetnymi kamieniami oraz wisiorów ze szlachetnymi kamieniami o łącznej wartości 25.000 złotych, komputera przenośnego typu laptop marki F. (...) wartości 2000 złotych, komputera przenośnego typu laptop marki A. wartości 1500 złotych, aparatu fotograficznego lustrzanki marki C. (...) wartości 1500 złotych, cyfrowej kamery video marki S. (...) wartości 3000 złotych, czym działa na szkodę wyżej wymienionych. Przedmiotowe rzeczy Ł. S. (1) ukrył w mieszkaniu przy ulicy (...). Przed godzina 17 udał się wraz ze skradzioną biżuteria do lombardu położonego w L. przy ul. (...) M.. Tam pracownicy lombardu okazał biżuterię proponując jej sprzedaż. W trakcie oględzin biżuterii i ustalania jej wartości przez S. W. (1) do lombardu weszli policjanci, którzy dokonali zatrzymania Ł. S. (1) i zabezpieczyli przyniesione przez niego precjoza. W trakcie zatrzymania Ł. S. (1) przyznał się do włamania do budynku przy ul. (...) i wskazał miejsce ukrycia pozostałych rzeczy. W trakcie przeszukania mieszkania przy ul. (...) ujawniono skradzione przedmioty. P. S. (1) i A. S. odzyskali wszystkie skradzione przedmioty.

Dowód: zeznania świadka S. W. k. 190;

zeznanie świadka P. S. k. 208, 17-18, 130-131;

zeznanie świadka A. J. S. k. 209, 21-22, 25-26;

zeznanie świadka H. O. k. 220;

zeznania świadka J. S. k. 220;

protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem k. 14-16;

dokumentacja fotograficzna z oględzin miejsca zdarzenia k. 16a;

protokół zatrzymania Ł. S. k. 30;

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych k. 40-43;

protokół zatrzymania rzeczy od S. W. k. 44-46;

protokół oględzin sprzętu i biżuterii k. 98-100;

wyjaśnienia oskarżonego Ł. S. k. 189, 73-75, 83-85, 90.

Ł. S. (1) w chwil zatrzymania był trzeźwy. Przedmiotowych czynów dopuścił się warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 kk.

Dowód: protokół użycia alkotesu k. 32;

wyroki sądowe k. 59-62;

karta karna k.102-103.

Oskarżony Ł. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do włamania do budynku przy ul. (...), natomiast odnośnie drugiego zarzutu twierdził, iż wybił tylko okno. W toku postępowania sądowego oskarżony przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów. W swoich wyjaśnieniach wskazał, iż przedmiotowych czynów dopuścił się z uwagi na brak programów resocjalizacyjnych i brak środków do życia.

Przyznanie się oskarżonego do zarzucanych mu czynów w ocenie Sądu, koreluje z zebrany materiałem dowodowym i jako takie nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżony na miejscu zdarzenia przy ul. (...) został nagrany przez kamery monitoringu, zaś skradzione rzeczy z budynku przy ul. (...), nie tylko zostały znalezione przy nim w trakcie próby ich zbycia w lombardzie, ale również w miejscu jego pobytu, które sam wskazał.

Przesłuchani w charakterze świadków A. K. (1), G. O. (2), P. S. (1), A. S., przedstawili znane im fakty dotyczące włamań do przedmiotowych nieruchomości. Nadto małżeństwo S. wskazało, jakie rzeczy i jakiej wartości, zostały skradzione przez sprawcę. Potwierdzili również ich odzyskanie. Natomiast H. O. (1), S. W. (1) i J. S. (2) zeznali na okoliczność ujawnienia skradzionych rzeczy przy oskarżonym jak i w miejscu jego pobytu. Przedstawione przez nich relacje zasługują w pełni na obdarzenia ich walorem wiarygodności. Brak w nich elementów mogących świadczyć o konfabulacji czy próbie manipulowania zaistniałymi faktami. Ich relacje są spójne i logiczne, wzajemnie się uzupełniają tworząc dokładny obraz zaistniałego zdarzenia.

Uzupełnione przez dowody w postaci protokołów oględzin miejsc kradzieży z włamaniem, dokumentacji fotograficznej z oględzin miejsca zdarzenia, protokołu zatrzymania oskarżonego, protokołu przeszukania pomieszczeń

mieszkalnych, protokołu zatrzymania rzeczy od S. W. (1), protokołu oględzin sprzętu i biżuterii oraz protokołu oględzin monitoringu jednoznacznie wskazują na słusność stawianych oskarżonemu zarzutów.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia są zeznania H. O. (3), której dane, jako świadka zostały omyłkowo wskazane w miejsce danych H. O. (1).

W świetle powyższego Sąd uznał, iż okoliczności sprawy i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości.

Oskarżony Ł. S. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanych mu czynów z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Przepis art. 279 § 1 kk stanowi kwalifikowana postać kradzieży. Polega ona, bowiem na zaborze rzeczy ruchomej po uprzednim usunięciu zabezpieczenia pomieszczenia, w którym kradziona rzeczy się znajduje. Niewątpliwie, oskarżony zabrał nienależące do niego rzeczy w postaci biżuterii, sprzętu komputerowego, aparatu fotograficznego i kamery video po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach tarasowych zabezpieczających pomieszczenia dla niego niedostępne.

Art. 13 § 1 kk określa usiłowanie dokonania czynu przestępnego. Sprawca ma, bowiem zamiar jego popełnienia i podejmuje działanie zmierzające do jego dokonania, jednak nie osiąga zamierzonego celu. Z takim zachowaniem mamy do czynienia w zakresie czynu opisane w pkt. 1 aktu oskarżenia. Oskarżony chcąc dokonać zboru cudzego mienia pokonał zabezpieczenie pomieszczeń (wybił szybę w oknie łazienki), w których takie rzeczy się znajdowały, wszedł do wnętrza budynku, jednakże na skutek uruchomionego alarmu nie dokonał przywłaszczenia cudzych rzeczy, uciekając z niego. Tym samym wyczerpał znamiona czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1kk.

Przedmiotowych czynów oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonym w art. 64 § 1 kk, albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 03.09.2014 roku w sprawie II K 273/14 za przestępstwa podobne z art. 279 § 1 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 27.04.2015 roku do 11.01.2018 roku, a przedmiotowych przestępstw z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk dopuścił się po odbyciu, co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności w okresie 5 lat od jej wykonania.

Uwzględniając fakt, iż oskarżony działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dopuścił się dwóch podobnych czynów, zanim zapadł wyrok, co do któregośkolwiek z nich, należało uznać, iż działał on w ramach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 kk.

Wymierzając Ł. S. (1) na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia oskarżonego, jego uprzednia karalność, popełnienie czynów w warunkach powrotu do przestępstwa, wielkość szkody, znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanych mu czynów przejawiający się brakiem poszanowania cudzej własności i prawa do wyłącznego nim rozporządzania, uczynienie sobie z przestępstwa źródła dochodu oraz okazanie skruchy. Podkreślić również należy, iż przedmiotowych przestępstw dopuścił się cztery dni po opuszczeniu zakładu karnego, w którym odbył długoterminową karę pozbawienia wolności.

Wymierzenie oskarżonemu kary o charakterze łagodniejszej byłoby tylko i wyłącznie pobłażaniem jego zachowaniu, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do eskalacji jego przestępczego zachowania. Mimo wielokrotnej karalności i stosowania wobec sprawcy kar bezwzględnych pozbawienia wolności, oskarżony swoją postawą wykazuje rażącą ignorancją dla obowiązującego porządku prawnego. Jego zachowanie świadczy o wysokiej demoralizacji i konieczności odizolowania go od społeczeństwa. Brak jest jakichkolwiek przesłanek do uznania, iż w przyszłości będzie on przestrzegać zasad współżycia społecznego i porządku prawnego.

Tak wymierzona kara zdaniem Sądu jest nie tylko adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, ale czynić będzie również zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości. Oskarżony winien zrozumieć, iż każde zachowanie sprzeczne z prawem nie pozostanie bez właściwej sankcji karnej.

Stosownie do art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 9 sierpnia 2018 roku od godziny 16:55 do 7 marca 2019 roku.

W oparciu o przepis art. 29 ust 1 ustawy prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. koszty nieopłaconej obrony z urzędu w kwocie 723,24 złotych w tym podatek VAT w kwocie 135,24 złotych.

Uwzględniając sytuację materialną i rodzinną oskarżonego Sąd stosownie do przepisów art. 624 § 1kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił Ł. S. (1) od ponoszenia kosztów niniejszego postępowania i nie wymierzył mu opłaty, uznając, iż poniesienie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe.